

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,
Kálvin-tér 17. szám. (Püspöki hivatal.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ár 1 évre 8 pengő.
Postatakarékpénztári csekk számla: 43.916.

FŐSZERKESZTŐ: D. Dr. RÉVÉSZ IMRE. FELELŐS SZERKESZTŐ: URAY SÁNDOR.

KEGYELEM AZ ÉLET

(Dr. Kapi Béla püspök beszédeinek két kötetéhez)

Elnézem a két hatalmas kötet művészi fedéldróját: a megkoronázott keresztet. „No cross, no crown”, kereszt nélkül nincs korona, hirdette az angol puritán s ezzel tulajdonképpen csak a Luther-rózsza igazságát fejezte ki más alakban:

*Des Christen Herz auf Rosen geht,
Wenn's mitten unterm Kreuze steht.*

Igen, a Kegyelem mindenképpen Élet: akár szívbészart boldogság, akár királyi világmeggyőzés. Az ilyen Élet pedig — mely az élő Isten akarata és mértéke szerint egyedül érdemi meg az „élet” nevet — merő Kegyelem, mert egészen ajándék s mert kiapadhatatlan forrását az áldozati keresztőlal nyitja meg.

Erről szóló tiszta, zengő, mély bizonyágtevés ennek a két kötetnek minden egyes darabja. Legyen bár prédikáció, temetési igehirdetés, gyakorlati dogmatikai vagy etikai tanulmány, ünnepi beszéd, filozófikus esszé, püspöki jelentés. Valamennyinek nagyon határozott és önmagától adódó végső tanúságtétele ez: „Nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint megjeszítettről” (1. Kor. 2: 2).

Kapi Béla ennek a most folyó esztendőnek decemberében fogja Isten kegyelméből betölteni püspöki szolgálátának negyedszadát. Ennek a két kötetnek több mint ezerszáz lapja, azt hiszem, csak egy nagyon szűkreszabott választék abból a zuhogó gazdasági és színarany-értékű igehirdetői, előadói termelésből, amellyel a tiszta Evangéliumnak ez a kivételesen megáldott, hű, járadhatalan, lobogóelkű szolgálója huszonöt év alatt megajándékozta nemcsak a saját egyházát, hanem az egész magyar életet.

Az ajándékból bő részt kaptunk mi is, a legközelebbi testvérek, akik, ha eddig is nem tudtuk volna számtalan bizonyágából, e kötetek lapjairól minden lépés-nyomon meggyőződhetnénk arról, hogy mi, magyar reformátusok, egyházunkkal, annak tanításával, multjával és jelenével együtt az egész magyar életből legközelebb állunk a saját hívő lelki esaládja után az ő testvéri szívéhez.

Kapi Béla a miénk is. Elmondjuk a kötetet lapozgatva a világ előtti dicsekedéssel. A közös tőről sarjadt két magyar evangéliumi testvérkonfesszió

népe négyszáz esztendő alatt kevés olyan prédikátort, tanítót és pásztorot kapott a kegyelem és élet Urától ajándékba, mint Dunántúl evangélikus püspöke: olyat, aki annyira mestere lett volna mind az írott, mind az élő magyar szónak, akinek megnyilatkozásaiban forma és tartalom abszolút értékei közt oly maradéktalan lett volna az összhang, és akinél művészi látás, filozófiai szemlélet, mélységes emberismeret és nagyszerű műveltség olyan alázatosan és olyan eredményesen szolgálna a vérbeli theologus jényes tanító munkáját s a lelkekért szorongó pásztor hívő és engedelmes bizonyágtevését.

Kapi Béla a miénk is. Elmondjuk meleg köszönettel ő iránta. Nagyon sok református lelkipásztor és egyháztag tanult tőle ezalatt a huszonöt év alatt ígét hirdetni is, emberi és magyar sorsproblémákat szemlélni is, missziói lélekkel dolgozni is. És nagyon sok református érdeknek volt ő ez idő alatt testvéri szívű, önzellen pártfogója — felismerve benne a nem pusztán „jelekezeti” érael. Nemesak Arany Jánosról szóló nagyon szép és mély tanulmánya, hanem egész püspöki munkája is tanúság a mellett, hogy a magyar református értékekben époly otthonos szeretettel tud elmélyedni, mint a saját egyháza Berzsényijének, Kis Jánosainak magasztos lelkivilágában.

Kapi Béla a miénk is. Elmondjuk hálaladással a minden értékek és ajándékok Urának színe előtt. Milyen huszonöt év volt ez az ő eddigi püspöki szolgálata! Véresőben indult el, összeomlásban bontakozott ki, viharos és verejtékes nemzetépítés éveib n jutott el egyre nagyobb mélységekig és magasságokig — s most új világrengésben közeleg a negyedszadados jubileum jelé. Annak, hogy az Evangélium magyar egyházai e negyedszad alatt a válságok sorozatában kínlódo és bukdácsoló magyar léleknek minden sötétség és minden erőtelenség közepett mégis vihettek gyógyító fényt és emelő erőt: Kapi Béla volt az egyik legmegáldottabb eszköze a szabadító Isten kezében. Az élete épügy kegyelem volt az ő és övéi számára, a mi számunkra is, mint ahogy a kegyelemről és csak a kegyelemről szóló igehirdetése: élet.

Ezt mutatja ez a két kötet és ezt hirdeti ez a püspöki negyedszad. Ezt hirdesse püspöki lustrumainak továbbbi hosszú sora, „erőről erőre jutva, míg megjelenik Isten előtt a Sionon!” (84. zsolt. 8.)

Révész Imre.

Kényes kérdésben kénytelen válasz

A *Debreceni Protestáns Lap* legutóbbi számában Dr. Tomay Dezső tollából egy rövid cikk jelent meg a „Szatmári egyházmegye” címen, amelyben az előttünk kedves ifjú cikkíró két szatmári útján nyert benyomásait írja le. Írásából szomorú, sötétszínű kép bontakozik ki: a mi traktusunk arcképe? A sok helyes meglátást is tartalmazó cikket a lap szerkesztője megállapításainak értékét tekintve, a maga helyére helyezi böles megjegyzésében: futólagos látogató nem pillanthat a szatmári reformátusság nagy létkérdéseinek a mélyére. És ez így is van, mert ezek a kérdések és problémák, a maguk történelmi gyökereiben, gazdasági, néprajzi és egyéb meghatározottságukban annyira sajátosak, hogy csak az alapos és sokat fáradott kutató előtt nyitják fel magukat, vagy válnak érthetökké.

Mi talán joggal mondhatnók magunkat ilyen sokat fáradott kutatóknak, hiszen itt születünk, évtizedeken át itt dolgozunk az Úr szőlőjében, türe és küzdve, erőnkkel felegetve — de mégsem (vagy talán éppen azért nem) mernénk vállalkozni arra, hogy ilyen rövidúton és módon megrajzoljuk a mi traktusunk helyzetképét. Hogy mégis szót emelünk, ez csupán azért történik, hogy a cikk nyomán itt egyházmegyénkben támadt némi kis keserűséget eltüntessük, illetve megpróbáljunk igazságot szolgáltatni, annak leszögezése mellett, hogy kétségtelen előttünk a cikkíró jóakarata és bántani nem-akarása.

A sötét kép megrajzolásánál ugyanis a cikk szerzője három színt kever: szól a dzsentriőről, a lelkipásztorról és a népről. Olvasva az elmondottakat, mindhárom — de legalábbis két tényező a három közül — egymásra tekintenek, mint a tanítványok amaz utolsó vaesorán és vérmérsékletükhöz képest aggodalommal, vagy felháborodással kérdezik önmaguktól: talán csak nem én vagyok a hibás és a felelős? S mint az egyházmegye vezetőségéhez, hozzánk fordulnak orvoslásért.

Mi jó lelkiismerettel meg kell, hogy nyugtassuk a nagybirtokú nemes: nem ő a kerékkötője az egyház boldogulásának Szatmárban. Kétségtelen, hogy beleszól gyakran döntő szóval az egyház ügyeibe. De csekély kivételtől eltekintve, hála Istennek, hogy beleszól, hogy érdeklődik egyháza iránt, hogy törekszik egyházi tisztségek viselésére. Szava a presbitériumban mégis csak szélesebb látókört, nagyobb intelligenciát jelent, mint az egyszerű falusi presbíter szava. Szívesen és áldozatosan hordozza az egyház terheit — ritka kivételektől eltekintve —: jötevője egyházának.

De meg kell, hogy nyugtassuk a lelkipásztort is. A szatmári lelkipásztor nem olyan szánalmas és tehetetlen, mint, amilyennek a cikkből megismerhetné az idegen. Nem tehetetlen és nem tétlen kormányosa egyháza hajójának. Itt túlságosan sok a zátony és a szirt; a kívülálló csak azt látja, hogy túlságosan hánykolódik a kicsiny hajó, de a kormányosat ezért tehetetlennek és gyámoltalannak tartani csak a tapasztalatlan kívülállónak lehet. Nekünk kell bizonyosságot tenni elsősorban arról, mert mi látjuk legközelebről, hogy ez a küzdelem milyen hősies és milyen testet-lelket emésztő éppen a föld-

rajzi, kulturális, néprajzi, de mindennekfelett a gazdasági, szociális adottságok miatt.

És mi látjuk a legjobban, hogy ezt a harcot — csekély megítélendő kivételtől eltekintve — milyen derekasan állja ez a lelkipásztori sereg. Meggyőződésünk, hogy helyzetükben senki sem tudna többet és jobbat tenni. Ismét mondjuk, hogy néhány megítélendő és már sokszor megítelt kivételtől eltekintve, amely azonban bárhol másutt is megtalálható kis hányad.

De igazságot kell, hogy szolgáljunk a népnek is. Ez a nép — a haza egyik legszegényebb, de legértékesebb népe, a maga kis 400, 600, 800 lelkes falvaiban irtózatos erőfeszítéssel tartja fenn egyházaikat és iskoláit. 200, 250%-os adóterhet visel nem ritkán, műveltebb, tehát szélesebb látókörű, kulturális célokért természetszerűleg könnyebben áldozatot hozni kész városi és módosabb testvéreivel szemben. Ez a nép igen sok esetben nem hogy nem akarja, de nem tudja tovább hordozni az egyháza terheit. Mint az anyagi gondok miatt megromlott házastársi viszonyban, úgy kerül szembe a legtöbb esetben nép és lelkipásztor a kínzó anyagiakon. De akárhogy is: nem lehet minden további nélkül a népet okolni bármely kifogás tárgyává tett állapottal szemben.

Nagyon igaza van Tomay Dezsőnek abban, amire cikkében rá akar mutatni: hogy t. i. veszedelemben, igen nagy veszedelemben van a szatmári egyházmegyébe tömörült színmagyar reformátusság élete. Csak éppen nem jó oldalán fogta meg a kérdést s ezért lett az kissé „szöges beszéd”. Mert cikkének az kell, hogy legyen logikus zárókövetkeztetése, miszerint hol a hiba, hol a segítség? Sőt, ha ő minket, mint „emberektől csuányán megvert egyházmegyét” emleget, a kérdése úgy módosul, hogy ki a hibás és ki a felelős?

A nagybirtokos hangadó-elem, amely mégis hatalmas pártfogó erősség?

A nép, amely óriási terhet húz?

A lelkipásztor, aki titáni küzdelmet folytat a legtöbb esetben?

A mi szerény megjegyzésünk veleje az akar lenni, hogy *egyik sem!*

Hát akkor hol van a hiba? — kérdezhetnék. Mi nem mondjuk meg, mert mi nem vállalkoztunk arra, hogy ilyen rövidúton és módon feleletet adjunk erre a roppant súlyos kérdésre; de azt szeretnők hangsúlyozni, hogy senki ne gondoljon arra, amikor a szatmári ezer bajtól terhes református életet vizsgálja és rövidúton kritika tárgyává teszi, hogy olyan egyszerű a dolog, hogy a fentemlített három tényező közül akármelyiknek minden további nélkül nyakába varrhatja a felelősséget és azt mondhatná, hogy te, nagyúri osztály, vagy te, nép, vagy te, lelkipásztor: te vagy az oka az Úr anyaszentegyháza romlásának. Mert, ha ezt temők, először is igaztalanok volnánk. Nincs az a nagyúri osztály, az a nép, vagy az a lelkipásztori testület, amelyik az adott viszonyok között jobban megállaná a helyét, mint a szatmári. Másodszor pedig a segítség, a szatmári református élet megmentése csak arra kellene hogy szorítkozzék és arra is szorítkoznék, miszerint keményen ostorozzuk meg egyik vagy másik hibásnak megismert tényezőt és esetleg egy-két jólsikerült konferencián hangoztassunk számára új lelkiiséget. Nem! A szatmári refor-

mátus örökség megmentésénél többről kell hogy szó legyen. Mi, örállók, várjuk és figyeljük az óra ütését, kiáltva kiáltottuk és most is kiáltjuk: meg kell menteni Szatmár kicsiny eklézsiát és a bennük őrzött hitélet szent tüzeit!

Iskoláink leromlanak, vesznek, egyházaink az anyagi csőd szélén állanak, lelkipásztoraink évszámra nem kapnak fizetést gyülekezetüktől, mert nincs miből; népünk legtöbb helyen nem tudja viselni már az egyházi terheket, mindennek eredményeképpen nem is olyan sok idő kell hozzá, és nem lesznek egyházi munkásaink, amint hogy már a jelenben nincsenek megfelelő számban férfitanítók, teológiai intézeteink is néptelenednek. Szétesés és bomlás következik mindebből nemcsak anyagi, hanem lelki téren is. Az így bekövetkezett romlás és szétesés pedig nem fognak csak szavak segíteni és semminemű — egyébként bármily jószándékú szölamok. A segítséhez imádság és sürgős és hathatós anyagi segítségben is megnyilvánuló szeretet kell. Pl. egy megnyilvánulása kell hogy legyen e szeretetnek: az országosan és egyenletesen megosztott teherviselés — a központi adózás.¹

Csahole—Budapest, 1941 január 24.

A szatmári református egyházmegye elnöksége.

¹ *Megnyugvásunkra szolgál, hogy ezt a böles és higgadt cikkkel közölhetjük, melynek tanulságai mindnyájunk számára nyilvánvalók. Az eredetileg is fenntartással közölt Tomaj-féle cikk vonatkozásában ezt az ügyet immár lezártnak jelentjük ki. (S z e r k.)*

A Kollégium alumnusai

A debreceni református Kollégium 400 éves jubileuma alkalmából a Kollégium ötkötetes történetének kiadását határozta el, ebből már két részlet megjelent Dr. Nagy Sándor és Dr. Zsigmond Ferenc tollából (kapható ez a két részlet Dr. Nagy Sándor református gimnáziumi tanárnál 16 P-ért); a tiszántúli egyházkerület Elnökségének a Kollégium felsegítésére megindított akciójával kapcsolatban pedig egy kis népszerű füzet, „Édesanyánk a Kollégium” (kapható 50 fillérért a széniori hivatalban) ismerteti a 400 éves intézet történetét. Ezekből mindenki elolvashatja, hogy milyen volt a kollégiumi diák régi élete. Bizony az nem volt rózsás. Sok olyan diák volt, aki csak kenyeret kapott (panista), a többieknek a város jóllelkű polgárai küldtek ételt naponként felváltva; a szolgáladiak mentek el az ételért, ezt osztották szét, először kapott a szénior, aztán a kontraskriba és így tovább. — Így tartották el Debrecen gazdaszonyai kedves diákjaikat. Később a közös főzést vezették be, amiből fejlődött az alumneum, majd 1888-tól a mai konviktus, vagy tápintézet. Ennek ellátására is sokat adományoztak a debreceni hívek, az őszi segélygyűjtés alkalmával sok-sok élelmiszer és pénz került az alumneum kasszájába. Magának az alumneumnak a céljaira, az alumnusi, később tápintézeti pénztárba a Balogh Ferenc, híres kollégiumi tanár Alapítványi Törzskönyve szerint a XVIII. és XIX. században 99 alapítvány folyt be, köztük tekintélyes összegek, 1000—2000 rhénes forint, 2000—3000 pengő forint nem ritkaság, legnagyobb volt a Soltra-alap 20,000 frt-tal. (Ezt az alapot élesztette fel tavaly

Németh Vince tiszaroffi református lelkész.) Ez a sok alapítvány beolvadt a tápintézeti tőkébe és annak vagyonát alkotja ma is, az egyetemi internátus földszintjének három középső szakasza a konviktus céljaira épült 1912-ben.

Azonban sokan úgy tettek alapítványt, hogy a kamatokból egy-két tanulónak teljes ellátása kitél-jék. Ezeket az ifjakat el is nevezték az alapító *alumnusainak*. Ilyen alapítványt 38-at közöl Balogh Ferenc, némelyikben csak 1 tanuló volt, a másikon 4 is, kb. 74 alumnust tudtam megolvasni, legtöbbet látott el a Kenessey—Szondy-alapítvány, melyet a debreceni egyház kezelt és kezel ma is, amely 10 ifjút tartott és 5-nek adott ellátási pénzsegélyt.

Ilyen alapítványt létesített Bánffy György kir. kamarás 1805-ben. Az alapítólevél így rendel: „E capitalis interesse (kamata) 2 alumnusra fordíttassék, más egyéb célra fordítani nem szabad, csak örökösen nevem alatt 2 becsület alumnusomra.” Ezek voltak a Bánffy alumnusok.

„Borotvási alumnus” 2 körösi ifjú volt 1750-től.

„Borsi alumnus” 1 kállói ifjú volt 1818-tól.

Trdós András mezőtúri lakosnak is volt alumnusa 1807-től.

Hajdú István szatmári tanácsosnak 1776-tól 2.

Hajdú Mihály *debreceni fazekasnak* 1771-től 4, akiket „Hajdú Mihály alumnusainak” neveztek.

Ezekben az időkben elég volt 300—350 rhénes forint tőke 1 alumnus ellátására, mert 1770-es években 18 frt-ba került egy ifjú eltartása. (100 rhénes forint kb. 84 koronának felelt meg, de természetesen akkor a pénznek a vásárló-értéke sokkal nagyobb volt.)

A dabasi Halász-család több tagjának voltak alumnusai, pl. Halász Bonának 1894-től 2 tógátus,

Halász Imrénnek 1791-től 4 nemes ifjú.

Kardszag Mihály diákjainak 1784-től „Michael Kard-szagianus alumnus” volt a neve.

„Szikszói alumnusról” több alapítvány gondoskodott. A Kollégiumnak Szikszón szőlője volt, azért volt összekötetése Szikszóval.

Mocsai István csajági (Veszprém m.) birtokosnak diákjait „alumni Mocsai” néven emlegették. Ezen alapítványból 1760-ban két köztanító élvezett 30—30 forintot.

A Tisza-család négy nemzedéke létesített ilyen alapítványt. A felvett ifjak „Tiszaianus alumnusok”.

A legrégebbi a Tisza László alapítványa volt 1768-ból; 300 rhénes forintból 1 ifjút látott el, Tisza Lászlóné 1783-ban 1000 rhénes forintot adott 3 ifjú ellátására, az 1000 forintból még 100 forint tőke kamata fentmaradt árvák szükségleteire.

Tisza Lajos nevére gyermekei tettek 1856-ban 2000 pengőforintos alapítványt két gimnáziumi tanulóknak: végül

Tisza Kálmán nevére özvegye, gróf Degenfeld Ilona tett 1904-ben 4000 K alapítványt egy ifjú tápintézeti ellátására.

Manapság sok szó esik a tehetségesek iskolájáról és a tehetségkutatóról. A hódmezővásárhelyi református gimnázium külön internátust létesített a környék és a falvak tehetséges gyermekei számára, akiket felvételi vizsga alapján választanak ki. Az eszmét más iskolák, pl. Sárospatak, Miskolc is felkarolják.

Íme, a debreceni református Kollégiumban évszázadok óta fennállt ez az intézmény. Hány szegény tehetséges ifjú tanulhatott ki, mint valamelyik alapító alumnusa. Méltán elmondhatjuk, hogy a Kollégium a szegények iskolája volt.

Sajnos, a pénz elértéktelenedése miatt a régi nagy alapítványok tönkrementek, de az újak, pl. Baltazar-alap, Karainé-alap ma is lényeges segítséget ad, a Kollégiumi Diákszövetség is 1000 P-vel segít 8—10 gimnáziumi, tanítóképzős és polgári iskolai tanulót iskolai díjainak kifizetésében, de az egész ingyenes ellátását ma nem tudjuk a szegény tehetséges tanulóknak átvállalni. Milyen szép lenne, ha az egyházkerületi Elnökség gyönyörű akciójának az is eredménye lenne, hogy egyes jóltevők, vagy nagyobb egyházak, vagy községek biztosítanak egy-két, községükből vagy egyházból feltűnő, igazán tehetséges ifjú felnevelését.

Jakucs István.

Visszatérő ajándék

A Debreceni Protestáns Lap újévi számában közzétett püspöki körlevélben, amely a debreceni Kollégium anyagi felsegítését tüzi ki az elkövetkező hét esztendő céljául, feltételül rögzítendő alkalmadással az örökkévaló Isten akarata nyilvánul meg. Ma még a távoli jövő képe nem láthatjuk, de, hogy ez a terv határozott célkitűzéssé érlelődött, azt mutatja, hogy az Isten pedagógiája az elkövetkező hét esztendőben adakozásra, az ösöktől átöröklött Kollégium nagy szellemi ajándékának megtartására akarja nevelni annak a Tiszántúlnak népét, amely századokkal ezelőtt önerejéből életre tudta hívni magának s az egész magyarságnak a Kollégiumot s századokon keresztül, nemcsak fenntartani, de fejleszteni is tudta.

Nem kétséges egy pillanatig sem, hogy az egész terv és célkitűzés embereken keresztül emberekhez eljuttatott legfelsőbb akarata Annak, aki túl a ma és holnap küzdelmein, egyedül tudja, mikor, minek, miért kell történnie! Az sem kétséges, hogy, mint Istentől adott próba, próbáratételt jelent s mint ilyen, kegyelmi tény! Panaszos, elégedetlenségünkől zajos életünkben, ahol annyira túl első a magunk terve, akarása és sikertelenségeivel teljes sok eredménytelensége; nem kegyelem-e, hogy az Örökkévaló alkalmat ad arra, hogy az Ő dicsőségének szolgálatába állhatunk?!

Minden tiszántúli egyházközségben, ahol az Isten akaratából megtisztított vallás evangéliumi egyszerűségében és tisztaságában szól az Ige a lelkekhez, fel kell vetődnie számonkérő határozottsággal a kérdésnek, vannak-e egyének, családok, akik közvetlenül tapasztalhatták, vagy tapasztalják a Kollégium megazdagító áldását, úgy, hogy eleik, gyermekeik az Alma Mater neveltjei közé tartoztak, vagy tartoznak? S ha vannak ilyenek, érezzék lelkiismeretbeli kötelességüknek, az adott jótéteménynek kölcsönként való visszatérítését, különösen akkor, ha a Kollégium által adott szellemi megalapozásra a rendes emberi megélhetés épületét tudták felépíteni.

De nincsen olyan gyülekezet sem, amelyik ne lenne az Isten rendeléséből a Kollégium megajándékozottja! Az, hogy a katedrákból, úgy mint századokkal ezelőtt, ma is elegyített tisztasággal, édes anyanyelven szól az Ige; az Isten rendelése azon a Kollégiumon keresztül, amelyből soha el nem apadó sorokban vonult ki évszázadokon át az igehirdetőnek serege! Az, hogy református iskoláink zsoldárt ismerő és éneklő gyülekezeteket nevelnek s gyermekeink ajkán zeng az Istent dicséző ének, nem annak a Kollégiumnak ajándéka-e, amellyel bennünket ajándékozott meg az Isten?! Gondoljunk itt a Kollégium által kibocsátott tanítók hosszú sorára.

Így lesz egyén és gyülekezet a Kollégium megajándékozottjává s a sok megajándékozott református gyülekezeti tag és gyülekezet a Kollégium családjává; így lesz az elkövetkező hét esztendő a mi nagy családi ünnepünkre való boldog készüléssé, melyen, ha Isten is úgy akarja, a filléreinktől és pengőinktől, de sokkal inkább háládatosságunktól megazdagodott Alma Matert ünnepelhetjük.

És most mielőtt befejezném bizonyágtevésemet, hadd mondjak el még valamit, mert hiányos és csak

általános síkban mozgó lenne ez a pár sor, ha nem alkalmaznám önmagamra, mert ez a lelkipásztori élet állfaja. Valamikor magam is a Kollégium diákja voltam s jótéteményt élveztem. Az élet útján „idegenbe kerülve”, családi életem egyik legszebb órájának azt tartom, mikor enyémmel belépve a Kollégium kapuján, megálltam régi diákszobámban; visszatérő gyermeknek éreztem magam. Engedtettsék meg nekem, hogy mint ilyen, egyedül és kizárólag háládatosságból, „visszatérő ajándékként” felajánljam a Kollégiumnak azt az anyagi segítséget, amit tőle kaptam és kívánjam őszinte hálás szívvel, hogy az Alma Mater az elkövetkező hét esztendőben sok „visszatérő ajándékot” kapjon.

(Bodroghalász.)

Szundy Béla.

A Kollégium támogatása

Lapunk 3. számában közölt felajánlások óta a leveletkezők érkeztek be:

Kocsis János református lelkész (Szamoskér) fizetésének 1%-át, hét éven át 40 P-t. Ezt írja: „1852-től fogva családomnak öt tagja tanult és tanul a Kollégiumban... Ha Isten jóságos lesz hozzám, sokkal többet szántam a Kollégiumnak és tartozásomat le is szeretném róni.”

Demjén István református lelkész (Budafok) 500 P-t ajánl fel, melyet Deo volente 1000 P-re óhajl kiegészíteni.

Dr. Barsay Károly tisztifőügyész (Nagyvárad) hét évig fizetésének 1%-át.

Kárpáti Károly igazgató-tanító (Karcag) hét évig havi 2 P-t.

Losonczy Endre református lelkész (Hódmezővásárhely) első részletül 20 P-t.

Vásárosnaményi református egyház hét évig évi 100 P-t; többet a felépített új templom és új orgona miatt nem lehet.

Kelemen Gyula református lelkész (Vásárosnamény) — bár három gyermeket tanítat — hét évig fizetésének 1%-át, évi 40 P-t.

Kóti Jeremiás nyug. tanító (Hajdúhadház) nyugdíjának 2%-át, 60 P-t.

Gyulaháza református egyháza évi 50 P-t, a református lelkész is 200 P-t, felét azonnal. Levelét érdemes közreadni:

„A gyulaházi prezbitérium e hó 2-án tárgyalta a Kollégium megsegítését célzó körlevelet. Úgy terjesztettem elő, ahogy azt a Kollégium egy hálás gyermeke egy 9000 P-s adóssággal küzdő szegény egyház képviselői előtt tehette. Évi 30 P-t kértem hét éven keresztül. A prezbitérium leszavazott. Egyhangúan. Nagy szó ez, amikor 18 évi köztük való pásztorkodásom alatt sokizben összesen 76,000 P körüli összeget kértem tőlük azért, hogy ezt a jórészt régi nemes családokból álló egyházat a külső végső pusztulástól meg lehessen menteni. Soha nem szavaztak le, mindig egyetértettek velem. Most leszavaztak. És én ezt boldogan jelentem. Ezt az első, egyetlen leszavaztatást. Az indokolás pedig csak ennyi volt: Akármilyen szegények vagyunk is, évente 50 P-nél kevesebbet nem adhatunk annak a Kollégiumnak, amelyik egyik legföltettebb kincsünk.

Hálát adok az én Istenemnek, leborulok a Lélek ereje láttán és kalaplevéve állok a 9000 P-s adóssággal hősiiesen küzdő, de abba bele nem takaródzó gyulaházi prezsbiterium előtt, akik között egy síncs, aki boldogan ne mondta volna a határozatra: Ámen.

Én pedig 200 P-t úgy ajánlok fel, szem előtt tartva «kétszer aki ad, gyorsan ad» elvét, hogy abból 100 P-t a mai napon a kollégiumi pénztár címére elküldöttem, azzal az ígérettel, hogy a második 100 P befizetésével sem várom meg az elteltő hét évet. — Isten segítségével azt is korábban megfizetem, mert én láttam az «Alma Mater» a szegénység pajzsos férfiújával hősiiesen harcolni, de rólunk, még szegényebb gyermekeiről, akkor sem feledkezett meg, védő szárnyaival akkor is betakart, mint rongyaival gyermekét a szeretettől lobogó szemű édesanya.

Pethő Károly,
gyulaházi református lelképásztor.

Monostorpályi református egyház évi 200 P-t, minden ősszel vallásos összejövetelt tart és annak jövedelmét egészítik ki 200 P-re.

Szalay Pál református lelkész (Szatmárcseke) évi 300 P-t. „Azt kívánom, hogy a debreceni Kollégium, az «Alma Mater», virágozzék, amíg csak református magyar él a nagy magyar Alföldön.”

Szatmárcsekéről:

Református egyház . . . . . évi	30 P-t.
Komjáthy Béla földbirtokos	20 ..
Kovács Kálmán ny. igazgató-tan.	20 ..
Kandó Ferenc főjegyző	10 ..
Dávid József igazgató-tanító	10 ..
Penke Lajos igazgató-tanító	10 ..
Csoma Benjámín prezsbiter	5 ..
Kelemen István prezsbiter	2 ..
Kelemen Ferenc gondnok	3 ..

Összesen évi 150 P-t

ilyen kis gyülekezet.

Iha a nagy gyülekezetek is ilyen arányban teszik meg ajánlataikat, minden váraozást felülmúlva az akció eredménye.

Kósa Béla lelkész (Tivadar), mint aki 320 lelkes kis eklézsiában van, sokat nem ígér, de napilapjáról mondott le, hogy küldhessen.

Losonczy Endre református lelkész ezt írja: „Tehetségem szerint, míg élek, a Kollégiumtól nyert jótéteményeket igyekszem törleszteni.”

Dr. Kálmán Sándor református lelkész (Hajdúböszörmény) hálás szeretettel ajánlja fel fizetésének 100-át.

Befolyt összegek 1941 január 24-ig 1,159— P

Újabb befolyt összegek:

Kósa Béla lelkész (Tivadar)	3— P
Balogh István (Encsencs)	10— P
Tariska Béla (Papos)	10— P
Futó András püspöki titkár (Debrecen)	20— P
Dr. Ethey László főszolgabíró (Debrecen)	100— P
Varró Ferenc (Hajdúhadház)	25— P
Dr. Erdős Károly egyetemi tanár (Debrecen)	80— P

Kárpáthy Károly igazgató-tanító (Karcag)	2— P
Pethő Ferenc igazgató-tanító (Tiszalök)	6— P
Losonczy Endre (Hmvásárhely)	20— P
Dr. Kálmán Sándor református lelkész (Hajdúböszörmény)	50— P
Birtha József református lelkész (Apagy)	5-10 P
Vásárosnaményi református egyház	100— P
Összesen	1590-10 P

Debrecen, 1941 február 10.

Hálás köszönettel:

a Kollégium Igazgatósága.

I R O D A L O M

Szeretlek Téged, Uram címen jelent meg Eesedy Aladár 320 oldalas prédikációs kötete, melyben ünnepi, vasárnapi prédikációk, evangélikus előadások és sorozatos igemagyarázatok találhatók. — A könyv bolti ára 6 P. Akik a 3502-es csekkszámán e felhívás eltelte után egy hétig beküldik, azok a könyvet még előjegyzési áron kaphatják meg, tehát fizetve 5 P, kötve, egészvászonkötésben 6 P-ért.

Vasárnapi Iskola címen Eesedy Aladár munkájaként jelenik meg egy 250 oldal körüli könyv január hónap folyamán, melyben a vasárnapi iskolai munka meghatározása, célja, elnevezése, fontossága, lelki haszna bevezető részek után közli a vasárnapi iskolai munka történetét külföldön és hazánkban; az elvi részben a vasárnapi iskolai munka alapelveit, a munka viszonyát egyéb gyermek-munkákhoz, a református vasárnapi iskola jellemző vonásait. A következő részben a gyermekről, kiscsodá a gyermek, a gyermek a Bibliában, a gyermek testi, értelmi, érzelmi, akarati világáról, vallásáról és környezetéről ír. Majd beszél a vasárnapi iskolai vezetőről, a munka módszertanáról, a Bibliáról, mint a munka főanyagáról, imádságról, éneklésről, áldozat- és szolgálatra nevelésről, a vasárnapi iskola segédeszközéről és a munka szervezéséről. A könyv megjelenéséig 4 P-s előjegyzési áron rendelhető meg. Igen alkalmas lesz a könyv vasárnapi iskolai vezetők számára tankönyvvé, kurzusok vezetésére alkalmas vezérkönyv. Akik szerelik a vasárnapi iskolát, szerezzék meg ezt a könyvet. *Nagyon melegen ajánljuk.*

Hallgatás szoltára. Sipos Károly versei. Budapest, 1940, 90 lap.

Nem ismeretlen nevű költő-lelkész verseit kapjuk kézhez csinos kis kötetben. Sipos Károlyt lapunk olvasói, mint régi munkatársat ismerik. Azok az érzések, gondolatok, amelyek ezekben a költeményekben megszólalnak, nem megrendülők, de meghatók, nem messzehangzók, hanem szelídek; az író „csöndes befelé fordulással” szemléli magát körül a világot. Verselése fordulatos, könnyen gördül, bár itt-ott egyhangúságba téved („... elesett lelket emel. Elvesztett lelket kerestél meg. . .”). Aki a csöndes kérdéseket, egyszerű megoldásokat szereti, örömmel olvashatja ezt a könyvet. *K. F.*

HALOTTAINK

Sütheó Miklós, a balazséri ref. egyház ny. lelképásztor, munkás életének 81. évében folyó évi február hó 11-én nemes lelkét visszaadta az Úrnak. Földi maradványait február 13-án délután Beregszászon a Vitéz-utca 3. szám alatti gyászházban kísérték utolsó útjára.

K Ü L Ö N F É L É K H I V A T A L O S É R T E S Í T É S

Első lelkészképesítő vizsgálatok tartottak február 5-6. napjain, a debreceni Kollégium kistanácstermében. Mindössze kilencen jelentkeztek a vizsgára, részben most alsóvááltak, részben betegség miatt elmaradtak. A vizsgálatok megnyugtató eredménnyel végeztek. Jelesen képesítették: Kecskés József és Eszenyi Lajos. Jól képesítették: Gere Erzsébet, Kardos Sándor, Varga Dezső és Zoltán Béla. Két jelölt egy-egy tárgyból, felév múlva (1941 szept.) teendő javítóvizsgálatra utasított. A vizsga végén az ifjak esküt tettek, ennek alapján Püspök úr exmittálta őket s hozzájuk bibliai Igére épített komoly és meghatározó intézést. A jelöltek nevében Kecskés József köszönte meg a Püspök úrnak az exmissziót s tett ígéretet a hűséges és önfeláldozó szolgálatra. Kecskés Józsefet az új vizsgaszabályzat értelmében a vizsgabizottság jegyzőkönyvi dicséretben részesítette s előterjesztést tett a második lelkészképesítő vizsgabizottságnak arra, hogy amennyiben két év múlva Kecskés József második vizsgáját is hasonló sikerrel teszi le: kitüntetéses lelkési oklevelet nyerjen. Ez az első eset, hogy a vizsgabizottság, az új tanulmányi, nevelési és vizsgálati szabályzat alapján, megtette az első lépést arra, hogy egy ifjú Timotheus majd kitüntetéses oklevelet nyerhessen.

A második lelkészképesítő vizsgálatok február hó 10-én reggel 9 órakor kezdődnek. A jelöltek ezen a napon zárttermi írásbeli dolgozatot készítenek. A szóbeli rész február 12-én, szerdán reggel 9 órakor kezdődik s előreláthatólag három napot vesz igénybe. Minthogy akkorára Lapunk már a nyomdából igen csak ki is kerül, tehát ezekről a vizsgálatokról csak a *Debreceni Protestáns Lap* március 1-i számában tudunk hírt adni.

„Tiszántúl” címen új, református szellemű napilap indult meg Debrecenben. Egy kis társaság 1940 október hó 31-én átvette a hit kockázatát a lap, az ugyancsak Debrecenben megjelent „Tiszántúli Független Újság”-ot, melynek szerkesztője és lap tulajdonosa Thury Levente, egykori kisari református lelképásztorja volt, ki még a világháború előtt Debrecenben, a Kollégiumban teológiát végzett, de pályát nem nyert. Ő még a múlt nyáron elkerült Debrecenből s lapját református egyházi köröknek átvételre nagy jóakarattal ajánlotta (egy tőlünk idegen csoporttal sokkal jobb üzletet köthetett volna a lap átadásával). Így jelent meg a „Tiszántúli Független Újság” három hónapon át, — de még mindig a régi lapengedély alapján. Ezen a helyzelen történt most lényeges és öröndetes változás, amikor a miniszterelnökség sajtóosztálya „Tiszántúl” címen új lapengedélyt adott ki. Az új református szellemű napilap főszerkesztője Uray Sándor, felelős szerkesztője és kiadója Kovács József, mindketten debreceni lelképásztorok. A Lap újságíró gárdája is felújított s kilátás van rövidesen arra, hogy egy kiváló, országos nevű, hívatásos újságíró kerül, mint felelős szerkesztő az új lap élére — melyről megállapítjuk, hogy az első napilap magyar földön, mely bátran s őszintén kiírja homlokára a református jelzöt.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától 550—1941. szám. **Tárgy:** Anyakönyvi kivonatok bélyeg- és illetékmentessége.

K Ö R L E V É L

a nagytiszteletű Lelkipásztor urakhoz.

Több oldalról történt érdeklődés folytán, tájékoztatás céljából közlöm a debreceni állami anyakönyvi hivataltól kapott részletes kimutatást arról, hogy anyakönyvi kivonatok bélyeg- és díjmentesen, vagy bélyegmentesen, de díjkötelesen milyen esetekben adhatók ki.

A kapott tájékoztatás szövege a következő:

I. Bélyeges és díjas anyakönyvi kivonat:

- Bélyeg 1 P, kiállítási díj 2 P.
- Családi értesítő: Minden adat 1 P bélyeg, kiállítási díj 5 P. Záradékolási díj 1 P.
- A jegyzőkönyvre 2 P-s bélyeg.

II. Bélyeg- és díjmentes:

1. Hatóságoknak hivatalos használatra kivonat.
2. Keresztelés céljára születésről értesítés.
3. Egyházi esketés céljára házassági tanusítvány.
4. Rokkanti ügyben kivonat vagy értesítés: 1933: VII. te. 27. §. 1927: XXI. te. 200. §. 2700—1927. M. E. 34,800—1933. M. E.
5. Névváltoztatás céljára tanusítvány vagy értesítés: 29,200—1933. B. M.
6. Árvaszék szegénységi igazolására kivonat: 72,500—1914. I. M.
7. Gyermekágyi segély céljára kivonat: 40,000—1923. N. M. M.
8. Temetési segély céljára kivonat: 40,000—1923. N. M. M.
9. Katonai özvegyi vagy árvaellátás ügyben kivonat: 1933: VII. te. 26. §. 2700—1921. M. E.
10. Toborzásra kivonat katonai és csendőrségi célra: 12,733—1930. B. M.
11. Külföldi házassági és halotti kivonat rendőrségnek: 196,674—1925. B. M.
12. Külföldön történt haláleset bíróságnak: 11,000—1928. I. M.
13. Betétszerkesztés céljára kivonat: 1900: XV. te. 14 b. (Az A. U. 118. és 120. §-ai szem előtt tartandók. Ha a fél a betétszerkesztő bíró által kiállított igazolvánnyal igazolja jogosultságát: 39,145—1936. B. M.)
14. Családi pótlék céljára kivonat vagy értesítő.
15. Katonai állománykezeléshez tanusítvány vagy értesítés.
18. Vitézi ügyben kivonat: Illeték-díjjegyzék 22. tétel n) pontja.
19. Közpénztárból nyugdíjat élvezettek halálesetéről nyugdíjtörlesztés értesítés.
20. Igazolványos altisztek pályázatához kivonat: 1931. III. te. 2. §.
21. Katonai felmentés céljára kivonat és családi értesítő.
22. Önállósítási alap kérvényezéséhez: 2300—1937. P. M.
23. Zsidótörvény végrehajtásra szövegerinti kivonat: 1939. IV. te. 7720—1939. M. E. (Felekezeli anyakönyvek-ből készített kivonatokért egy pengő kiállítási díjat lehet szedni. L. 68. §. 3. bek.)
24. Gyermeknevelési járulékhoz értesítés: 50,000—1938. P. M.
25. Tűzoltó tanfolyamhoz: 180,000—1936. B. M.
26. Öregségi biztosításhoz.
27. Igazolult szegénység alapján kivonat vagy családi értesítő (Szegénységi bizonyítvány érvényes ½ évig.) 59,000—1939. P. M.
28. Tűzharcos.

III. Bélyegmentes, de díjköteles.

1. Házasságkötés céljára kivonat vagy értesítés.
  2. Horthy Miklós állami tanítók szegedi internatusába való felvételhez a kérvények mellékletei bélyegmentesek. (84,937 1940. VKM sz. rendelettel kiadott pályázati hirdetmény 8. pontjának 2. bekezdése.)
- Az anyakönyvi kivonatok kiadása alkalmával a kivonatokon mindenkor felüntetendő, hogy az milyen célra adott ki, mivel az ilyen kivonatok illetékmentessége megszűnik abban az esetben, ha azt a fél más célra használja fel. Alváfiaságos tisztelettel:

Debrecen, 1941 február 6.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

ÉRTESÍTÉS.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi Miniszter úr a református lelkészek káplántartási díját és a segédlelkészek kongruáját 1941. évi január hó 1-től kezdődő hatállyal az eddigi havi 28 P-ről havi 45 P-re emelte fel.

ANYAKÖNYVI KUTATÁS.

Keresem a Székely Sándor volt tiszabökényi lelképásztor és Szabó Lídia házasságának anyakönyvi bejegyzését. A házasságkötés 1836—1839. között történt.

Kutatási díj fejében a megtalálónak 10— P-t fizetek. Debrecen, 1941 február hó.

Zilahi Polgáry Imréné,
tanár.

Debrecen, Dóczy-intézet.

Pályázati hirdetések

Minden pályázati hirdetményt a Debreceni Protestáns Lapban, mint egyházkerületünk hivatalos lapjában közze kell tenni és az elsőként közlendő pályázatokat az előző hó 25-ig, a 15-én közlendő hirdetményeket pedig a hó 10. napjáig kell a Kiadóhivatal címére (Debrecen, Kálvin-tér 17. Püspöki Hivatal) beküldeni.

Makói áll. s. református polgári fiúiskola igazgatótanácsa pályázatot hirdet lemondás miatt megüresedett egy földrajz-termesztetrajz és egy rajz-kézimunka szakos óraadó tanári állásra. Alkalmaztatás egyelőre június 30-ig szól. Az alkalmazott óraadó megfelelés esetén számíthat szeptember 1-től végleges alkalmazásra is. Ének és testnevelés mellékszakosak előnyben. Pályázhatnak református vagy evangélikus vallású polgári iskolai vagy középiskolai férfi tanárok. Pályázati határidő február 25. A felszerelt pályázati kérvények az iskola Igazgatótanácsához címezve az iskola Igazgatóóságához küldendők.

Berettyóújfalui református iskolaszéke pályázatot hirdet kettő tanítói állásra 21 napi határidővel. Javadalma: törvényszerű, lakás vagy lakbér. Kellően felszerelt kérvények válaszbélyeggel Iskolaszékhez küldendők. Pályázhatnak férfiak és nők. Belmissziói munkában segédkezés kötelező. Választás jogerőre emelkedése miniszteri jóváhagyás után.

Büdszentmihály református egyháza pályázatot hirdet bevonult tanítója helyettesítésére iskolai év végéig. Fizetés törvényes, illetményhivataltól. Határidő február 25. Elfoglandó március 1-én. Reformátusok pályázhatnak. Lelkész.

A császlói református egyház pályázatot hirdet az el-távozás folytán megüresedett kántortanítói állásra. Fizetés: 52 értékegység és államsegély. Kötelesség törvény és szabályrendeletek szerint. Pályázati határidő 21 nap. Állás rendes tanító hiányában helyettesítéssel, férfi hiányában nővel lesz betöltve. Kellően felszerelt kérvények Református Lelkészi Hivatal, Császló, u. p. Gacsály, Szatmár vm. címre küldendők. Állás azonnal elfoglandó.

A danesházi református egyház presbitériuma ez iskolai évre helyettes tanítót keres. Pályázhatnak nők is. Fizetése az egyháztól lakás és havi 50 pengő. Államsegélyt kérünk, de az egyház az államsegélyt nem előlegezi, sem azért nem szavatol. Az állás azonnal elfoglandó. Lelkészi Hivatal Danesháza, u. p. Bihartorda.

A hajdúszoboszlói református egyház pályázatot hirdet az anyalházi határterészen épült iskolájánál megüresedett tanítói állásra. Lakás természetben. Törvényszerű készpénzfizetés a Központi Illetményhivatal útján. Állás azonnal elfoglandó. Pályázatok megjelenéstől számított 21 napon belül Református Iskolaszék, Hajdúszoboszló, címre küldendők.

A hajdúszoboszlói református egyház Vajdazug tanyai iskolájához tanév végéig ideiglenes helyettes keres. Fizetés törvényszerű. Pályázni lehet megjelenéstől számított nyolc nap alatt.

Kishódos református egyháza pályázatot hirdet kántortanítói állásra. Fizetés az egyháztól 33 értékegység és államsegély. Kötelesség törvény szerint (mindennapi I—VI., ismételő I—III. osztály). Pályázati határidő 21 nap. Kérvények Református Lelkészi Hivatal Kishódos, Szatmár m. címre küldendők válaszbélyeggel.

A kisújszállási református egyháztanács lemondás folytán megüresedő belterületi XVIII. számú tanítói állást folyó tanévre ideiglenes segélydíjas tanítónál tölti be. Pályázhatnak a törvényes követelményeknek megfelelő oklevéltes férfi-

tanítók vagy tanítónők. Fizetés törvényes, 20% helyi hozzájárulás, a többi államsegély. Kötelesség a III. b) fiúosztály tanítása, vasárnapi iskola vezetése, egyház-belmissziói munkákban segédkezés. Pályázati határidő e hirdetés megjelenésétől számított 21 nap. Állás választás után azonnal elfoglandó. Válaszbélyeggel ellátott, szabályszerűen felszerelt pályázati kérvények „Református iskolaszék, Kisújszállás” címre küldendők.

Kökad református egyháza katonai szolgálatra behívott egyik tanítója helyettesítésére pályázatot hirdet. Kötelesség és fizetés törvényszerű és lakás. Határidő: A megjelenéstől számított 15 nap. Pályázhatnak férfiak és nők. Állás azonnal elfoglandó osztott iskolában. Kellően felszerelt kérvények válaszküldési bélyeggel ellátva Református Lelkészi Hivatalhoz, Kökad (Bihar megye) küldendők.

Nagybányai református egyház pályázatot hirdet lemondás folytán megüresedett orgonista-kántortanítói állásra. Javadalom: 4 szobás lakás villanyvilágítással, vízvezetékekkel, mellékhelyiségekkel. 20 m² kemény hasáb tűzifa, beszállítva. Készpénz a szolgálati idő szerint az állami tanítói fizetéssel azonos összegben (részben államsegély fizetéskeg.). Törvényes stóla. Kötelesség: A törvényes orgonista-kántortanítói teendőik ellátása és a reábizandó osztályok (most III—IV.) vezetése. Egyházi Énekkar vezetés. Kellő zenei tudással rendelkező jelentkezőt kérünk, mely esetre külön személyi pótlékról is szó lehet. Az iskola 3 tanerős. Pályázati határidő: a megjelenéstől számított 15 nap. Okmányokkal felszerelt kérvények Református Lelkészi Hivatal, Nagybánya, Szatmár megye címre küldendők.

A tiszaburai református egyház pályázatot hirdet márc. hó 1-i határidővel a lemondás folytán megüresedett II. sz. tanítói állás év végéig leendő betöltésére. Fizetés törvényszerű. Kötelesség: I—II. vegyes osztály vezetése, kántor helyettesítése, missziói munka. Nők is pályázhatnak. Állás azonnal elfoglandó.

A vértesi református egyház pályázatot hirdet az államhoz történt kinevezés folytán megüresedett tanítói állásra. Pályázati határidő e hirdetés megjelenésétől számított 21 nap. Javadalom 20% helyi hozzájárulás, lakás három szobával, villanyvilágítással, államsegély. Kötelessége a törvény szerinti, szükség esetén az összes orgonistakántori teendők végzése is. Csak férfiak pályázhatnak. Állás a jogerőre emelkedés után azonnal elfoglandó. Az okmányokkal kellőképpen felszerelt pályázati kérvény Református Lelkészi Hivatal, Vértés címre küldendő. Válaszbélyeg melléklendő.

MENETREND.

A vonat			A vonat		
neme	Debrecenből indul	Hová?	neme	Debrecenbe érkezik	Honnan?
sz.	4.45	Körösmező	sz.	4.00	Budapest nyugati
..	4.50	Ungvár	..	6.56	Tiszalök
m.	4.54	Füzesabony	..	7.03	Nagyvárad
sz.	5.12	Nagyvárad	..	7.20	Nyíregyháza
..	5.23	Tiszalök	..	7.30	Szatmárnémeti
m.	11.56	Füzesabony	t.	7.36	Nagyléta-Vértés
sz.	13.21	Püspökladány	sz.	7.54	Tiszafüred
..	18.46	Nyíregyháza	m.	12.07	Füzesabony
..	18.47	Tiszalök	sz.	16.33	Nagyvárad
..	18.55	Tiszafüred	..	19.58	Füzesabony
..	19.10	Nagyvárad	..	20.30	Tiszalök
t.	19.32	Nagyléta-Vértés	..	20.40	Füspökladány
sz.	21.41	Budapest nyugati	..	21.30	Ungvár
..	22.17	Szatmárnémeti	..	21.36	Körösmező

TARTALOM:

Révész Imre: Kegyelem az élet.
A szatmári református egyház megye elnöksége: Kényes kérdésben kénytelen válasz.
Jakucs István: A Kollégium alumnusai.
Szundy Béla: Visszatérő ajándék.
A Kollégium igazgatósága: A Kollégium támogatása.
Irodalom — Halottaink — Különlétek — Hivatalos értesítés
Pályázatok — Menetrend — Hirdetések

FÖLDEK, HÁZAK, TELKEK

eladása, vétele, bérlete ügyében forduljon bizalommal

DIENES JÓZSEF

O. F. B. ingatlanforgalmi irodájához

DEBRECEN, BETHLEN-UTCA 21. SZÁM

Lelkész urak figyelmébe!!!

RÓZSÁSSY JÓZSEF építési vállalkozó
templomépítési, tatarozási és tervezési vállalata
tájékoztató költségvetésekkel, tervekkel, szaktanácsokkal díjmentesen
szolgál, helyszínre leutazik.

Káivinista cég!

Vállalati összegének 2-5%-át a református lelkészúrvák javára adja.
Számos elismerő és kitüntető bizonyítványok.

Tiszaiók.**Postaiók 11**

Belvárosi Takarékpénztár Rt. fiókja, Debrecen

Ferenc József-út 53. Telefon: 28-40, 19-52.

Foglalkozik a banküzlet minden ágával:

betétek elhelyezése kölcsönök folyósítása
értékpapírok vétele és eladása.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedés
DEBRECEN

TELEFON: 20-06 és 15-43

Alapította:
Sesztina János
1819-ben.

**IPARI-, MEZŐGAZDASÁGI-, HÁZTARTÁSI-,
GÁZOLTALMI- és LÉGVÉDELMI CIKKEK.**

Papi palástot és süveget

a közismert, közkedvelt hivatalos O. R. L. E. palástokat
jutányos áron készíti

Szenási Sándor

Hódmezővásárhely, Tavasz-u. 20. sz.

JÓ MINŐSÉG! PONTOS MUNKA! KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELEK!
Református iparos.

A **"TAKARÉKOSSÁG"**
KERESKEDELMI RT.

kötelékébe tartozó cégek ma is változatlan feltételek mellett s zavartalanul állanak rendelkezésére mindazon mt. vásárlóknak, kik mindenkor pontos fizetményeik igazolására érvényes vásárlási utalvánnyal rendelkeznek!

ANGSTER JÓZSEF ÉS FIA
ORGONA- ÉS HARMÓNiumGYÁR RT.
PECS, József-u. 30.

Orgonák, harmóniumok javítása, átépítése, új homlokzatok, villamos fűtőberendezések. — Méltányos feltételek, művészi kivitel.

Újból kapható

A Heidelbergi Káté

kisalakú kiadása.

Ára 30 fillér.

Megrendelhető a **"MÉLIUSZ"**
könyvkereskedésben **DEBRECEN.**

DEÁK FERENC úriszabó, magyarruha-készítő és papiszabósága. **Hódmezővásárhely,** IV., Feleki-u. 36. szám.

Az országos híró Szántó I-nek 1935. óta haláláig volt palást-, tógakészítő mestere. Készítik ORLE-formába szövetselyempalástot, süveget, tógát, övet, papi mellényt. Régit felújítok. Felvidéki, erdélyi Tiszteletes Uraknak, nem ORLE-formájú palástjait mérsékelt áron átalakítom ORLE-formába. Elismerő- és ajánlólevelekkel, mintákkal szolgálok. Pontos időben, portómentesen szállítok elismert finom anyagokból és szép munkával. Református iparos.

MAGYAR ÁLTALÁNOS HITELBANK**DEBRECENI FIÓKJA**

Piac-utca 45-47. Telefon: 23-70., 23-71.

FOGLALKOZIK A BANKÜZLET MINDEN ÁGÁVAL

Főzéshez, fürdéshez, szobafűtéshez

a **gáz** a legjobb, legolcsóbb, legtisztább;
a **gáz** a legkényelmesebb;
a **gáz** a leggyorsabban kezelhető;
a **gáz** melege pontosan szabályozható;
a **gáz** számlaértéke egy hónappal későbbben fizetendő.

Messzemenő kedvezmények a házi gázvezetékek berendezésénél.

Fűzők, tűzhelyek, autogeyserek, fürdő- és fűtőkályhák olcsón kaphatók.

Díjtalan felvilágosítások, készülékek bemutatása, költségvetés:

BATTHYÁNY-UTCA 17. SZ.
Telefon: 28-58. sz.

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS
VILÁGÍTÁSI VÁLLALATA.

Alföldi Takarékpénztár Debrecenben

Ferenc József-út 16.

Betéteket előnyösen gyűmölcsöztet és azonnal kifizet. Kölcsönöket állandóan folyósít. — Mint a Futura főbizományosa, foglalkozik a termény-üzlet minden ágával. **TELEFONOK:**
Bank: 19-70. és 22-32. Terményosztály: 28-66. szám.

REFORMÁTUS**PAPI PALÁST ÉS SÜVEG**

KÉSZÍTÉSE
ELSŐRENDŰ
KIVITELBEN

FÉNYES ILONA
RIMASZOMBAT

